

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К.Д. УШИНЬСЬКОГО»
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ, СОЦІОЛОГІЇ
ТА МЕНЕДЖМЕНТУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ПІВДЕННО-УКРАЇНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ СОЦІОЛОГІЧНОЇ АСОЦІАЦІЇ УКРАЇНИ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ТА
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ПІВДЕННО- УКРАЇНСЬКІ НАУКОВІ СТУДІЇ

14-15 грудня, 2022 р.

м. Одеса

***Всеукраїнська науково-практична
конференція
студентів та молодих вчених
із міжнародною участю***

Програма та матеріали виступів учасників

***ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКІ
НАУКОВІ СТУДІЇ***

Достатньо певній частині соціуму обрати та втілювати стратегію духовного розвитку в якому особистість вмщуватиме дух, тоді зазначені зміни в свідомості вплинуть на якість людського існування в цілому.

В книзі Еклізіаст, у вірші 3.15 зазначено: «Що є, то було вже воно, і що статися має було вже, бо минуле відновлює Бог!» [2].

В цьому контексті, воля проявляється в виборах, неважливо чи свідомо чи несвідомо був здійснений вибір, який неодмінно призводить до певного результату, який настає як наслідок минулого. Лише в теперішньому людина має наслідок минулого та в теперішньому людина творить те, що буде відновлено в майбутньому, оскільки воно є наслідком минулого.

Старі стратегії призвели до конкретних результатів - до війни, оскільки ми втілювали протягом певного періоду конкретні стратегії розвитку нашої держави. В теперішньому є потенційна здатність обрати нові стратегії розвитку нашого суспільства та нашої держави та їх реалізовувати.

Як зазначає Ірина Іщенко, духовні аспекти особистості включають такі якості як мужність, правдивість, безоцінне судження, гумор та відповідальність. Особистість з такими якостями може вмстити дух.

Саме тому формування вищезазначених якостей особистості має приділятися більша увага, оскільки людина маючі зв'язок з духом здійснює найкращі вибори із всіх доступних їй варіантів.

Стратегія суспільного розвитку має зосереджуватися на пріоритеті гармонічного особистісного зростання людини, яка діє у зв'язку з духом та душею, задоволена п'ятьма сферами життя та реалізує потребу у подальшому їх розвитку.

Література:

1.Словник іншомовних слів: режим доступу <https://www.jnsm.com.ua/cgibin/u/book/sis.pl?Qry=%C3%E0%F0%EC%EE%ED%B3%FF>

2.Біблія: режим доступу: <http://www.my-bible.info/biblio/ukrainskaya-bibliya/kniga-eklesiasta.html>

Нахалова Ольга,
*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
ОПП Дошкільна освіта. Логопедія,
спеціальність 012 «Дошкільна освіта»
Науковий керівник: **Канарова Ольга,**
кандидат педагогічних наук, доцент
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького, м. Мелітополь, Україна*

ІЗОТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ФЕРИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Війна, що залишається на тлі протягом тривалого періоду, впливає на організм як стресовий чинник, якщо людина читає новини, обговорює з іншими людьми події, має знайомих військових чи переселенців. Діти, як і дорослі, лишилися спокою та відчуття безпеки.

Необхідно пам'ятати, що психіка дитини дошкільного віку відрізняється загостреною сприйнятливістю, нездатністю протистояти несприятливим впливам, великою вразливістю. Тому зараз є особливо актуальною проблема профілактики, діагностування та корекція стресів, страхів, агресії, депресивних станів у дітей дошкільного віку.

Для дітей, дошкільного віку в часи війни це може бути особливо непросто — давати собі раду з тривогою та важкими випробуваннями. Дошкільник може виявитися безпосередньо залученим до подій, які включали в себе загибель людей, загрозу смерті або заподіяння серйозного пошкодження йому самому або іншим людям, загрозу психологічної чи фізичної недоторканності його самому чи інших людей, або бути свідком даних подій [7, с.23-25].

Проте страх у дошкільному віці не є стійкою рисою характеру, і досить долаємою при адекватному підході з боку дорослих. Емоційні порушення та страхи піддаються корекції у дітей дошкільного віці.

Основними стратегіями роботи з подолання психологічної травми, спричиненою воєнним часом, у дітей дошкільного віку можна назвати [3, с.82-84]:

1. формування почуття довіри та безпеки в дитини;
2. використання дитиною психомоторної діяльності для спілкування та розповіді про психологічну травму;
3. навчання дитини диференціації емоцій та поступове усвідомлення своїх почуттів (від почуття безсилля, безпорадності до агресії, провини, понурення у себе, болю);
4. формування у дитини навичок самоконтролю та оволодіння ситуацією (перехід із пасивного становища жертви в активне становище «виживи»);
5. розвиток у дитини позитивного самосприйняття та мислення, з опорою на позитивні внутрішні ресурси.

У всіх цих моментах важливе знаходження дорослого поряд з дитиною, її підтримка та допомога.

В даний час педагогами, психологами, терапевтами використовуються різні методи корекції емоційно-особистісних та поведінкових розладів у дітей, одним з яких є ізотерапія. Дана терапія є найпопулярнішим напрямком арт-терапії. У роботі з маленькими дітьми арт-терапія надає дошкільнику можливість усвідомити травмуючу ситуацію, програвати її, пережити яку-небудь проблему зручним для її психіки способом [4, с.6-8].

Образотворча діяльність як елемент арт-терапії здатна відображати неусвідомлені сенси психічного життя дітей. Вона виступає особливо важливим інструментом комунікації дитини, дозволяє їй заповнити дефіцит спілкування та будувати позитивніші стосунки із зовнішнім світом [2, с.5].

Сьогодні цінність та значення графічного вираження у діагностиці та лікуванні емоційних розладів дітей визнається більшістю психотерапевтів. Малювання дозволяє будь-якій дитині відчувати і зрозуміти саму себе, вільно висловити свої думки та почуття, звільнитися від внутрішніх конфліктів і сильних переживань, допомагає бути самим собою, мріяти і сподіватися.

При реалізації арт-терапії потрібно дотримуватись певних правил. Наприклад, у процесі ізотерапії є неприйнятними всілякі вказівки, вимоги, примус та команди від педагога. Дитина сама має право вибрати форми та зміст творчості, образотворчі матеріали, а також роботу в своєму індивідуальному темпі [6, с.21-23].

Таким чином, арт-терапія дає кожному учаснику можливість залишатися самим собою, не відчувати сорому, образи, незручності від порівняння з більш успішними, на його погляд, однолітками, рухатися у розвитку відповідно до своєї природи. Саме через малюнок дитини можна здійснити не лише діагностику важливих емоційних проблем особистісного характеру, а й досить успішно проводити їхню психолого-педагогічну корекцію [1, с.9-11]. У творчості дітей втілюються їхні почуття, надії, страхи, очікування, сумніви, конфлікти та шляхи примирення.

Ізотерапія, за допомогою правильно підібраних матеріалів, не тільки розвиває позитивні почуття, але і управляє активністю і увагою дитини, зменшує агресивність і недовіра до оточуючих, дозволяє набути впевненості в собі.

В роботі з дитячими пригніченими станами ефективна форма ізотерапії – акватипія, яка дозволяє виявляти пригнічені почуття і емоції, усвідомлювати внутрішні ресурси для вирішення актуальних проблем, виявляти неефективні та ефективні схеми поведінки, гармонізувати внутрішній світ дитини і вибудовувати комунікацію з іншими людьми [5, с.105-106].

На сьогоднішній час проблема дитячої психологічної травми зростає. Наслідки психологічних травм виявляються у вигляді психічних станів (страх, жах, безпорадність тощо), які відображають об'єктивний зміст подій. Психічні стани впливають на взаємодію дітей із новими обставинами. На сучасному етапі створено велику кількість вправ, творчих занять та ігор з ізотерапії для подолання психологічних травм у дітей дошкільного віку. Завдяки ізотерапії відбувається розвиток поведінкової культури, емоційної і вольової сфери особистості та духовної наповненості. Ця технологія допомагає подолати неспроможність виражати свої почуття та емоції, прояви агресивності та стресу, подолання страхів, занижену самооцінку та нестабільну поведінку, відсутність розвитку творчих можливостей і розкриття прихованих можливостей та ресурсів особистості, виховує емоційно-ціннісне ставлення до

оточуючої дійсності, вчить розуміти себе та відчувати навколишній світ, реалізувати світовідчуття на більш якісно високому рівні.

Література:

1. Власюк М. Арт-терапія: зцілення мистецтвом / М. Власюк. – Психолог, 2005. – С. 9–11.
2. Вознесенська О. Особливості арт-терапії як методу. Психолог. 2005. №10. С. 5.
3. Кочерга О. В. Дитячі страхи і неврози / О. В. Кочерга // Розкажіть онуку. – 2009. – № 15-16. – С. 82-84.
4. Лебедева Л.Д. Арт-терапія в педагогіці: педагогіка, 2000. №9., С. 6–8.
5. Лозинська Є. Українське народознавство дітям дошкільного віку: метод. посібн. для дошкільн. закл. / Є. Лозинська. // Оріяна-Нова. – 2008. – С. 105–106.
6. Мирошниченко Н. Малювання як засіб корекції страху в дітей / Н. Мирошниченко // Психолог. – 2009. – № 47. – С. 21-23.
7. Шпонтан І. М. Долаємо дитячі страхи спільними зусиллями фахівців і батьків / І. М. Шпонтан // Безпека життєдіяльності. – 2011. – № 4. – С. 23- 25.

Овдієнко Валерія,
*здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 262 «Правоохоронна діяльність»
Науковий керівник: **Нівня Ганна,**
кандидат філософських наук,
доцент кафедри соціально-економічних дисциплін
Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, Україна*

ГЕНДЕРНА НЕРІВНІСТЬ ЯК ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ

Багато людей у світі та в Україні зокрема, щодня стикаються з гендерною нерівністю.

Інтереси та потреби різних соціальних груп (незалежно від їх розміру) повинні поважатися та бути гідно представлені у різних сферах суспільного життя, тому що це – основа демократичного суспільства. Фаховий аналіз ситуації дає можливість врахувати розмаїті погляди, інклюзивність (включеність) думок різних соціальних груп, чутливість і критичність. Гендерна нерівність — це ситуація, коли жінки й чоловіки унаслідок сексизму фактично не є рівними за правами, можливостями й уявленнями про них. Донині жінки гірше за чоловіків представлені в багатьох областях, включаючи наприклад роботу на шахтах, а також безпеку, освіту, можливості на ринку праці, політику, платню за рівноцінну роботу. Жінки також потерпають від гендерного насильства [4]. Багато з них щодня страждають від того, що їм доводиться доводити свою цінність в суспільстві.